Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Sammelhandschrift - Cod. Aug. perg. 1

[S.l.], [3. Drittel des 14. Jh.]

De regula fratrum minorum

urn:nbn:de:bsz:31-6684

Visual Library

Exivi de paradiso, dixi: rigabo hortum plantationum, ait ille celestis agricola, qui vere fons sapientie, verbum Dei a patre in patre manens, genitum ab eterno, postquam in istis diebus, fabricante spiritu sancto intra viscera virginalia, caro factum exivit homo ad opus arduum redemptionis humani generis peragendum, exemplar se quoddam celestis vite prebens hominibus semet ipsum. Verum quia plerumque mortalis vite sollicitudinibus pressi homines mentis aspectum ab exemplaris huius contuitu divertebant, verus noster Salomon in solo militantis ecclesie voluptatis inter ceteros quendam fecit a procellosis mundi fluctibus elongatum, in quo quietius ac securius vacaretur contemplandis et faciendis huius operibus exemplaris, in huncque mundum ipse ingreditur ut irrigaret ipsum fecundis aquis spiritualis gratie. Paradisus iste siquidem est fratrum minorum sancta religio, que muris regularis observantie firmiter undique circumclusa, intra se solo contenta Deo, adornatur habundanter novellis plantationibus filiorum.

Hunc veniens dilectus Dei filius mortificationis et penitentie mirram metens cum aromatibus, que suavitate mira universis odorem attrahentes sanctimonie circumfundit. Hec est illa celestis vite forma et regula, quam descripsit ille confessor Christi eximius sanctus Franciscus, ac servandam suis filiis verbo docuit pariter et exemplo. Quia vero ipsius devoti sancte regule professores et emulatores, ut alumpni et veri filii tanti patris, affectabant, sicut et ferventer affectant, ad purum et ad plenum predictam regulam firmiter observare, attendentes quedam de dubiis posuerunt asserere assensum in ipsius regule serie contineri. Pro ipsorum declaratione habenda recurrerunt pridem olim ad apicem apostolice dignitatis, ut certificati ipsius iudicio, cuius pedibus et per ipsum regulam sunt ibidem, possent Deo pulsis cunctis dubiis cum plena certitudine conscientie deservire. Horum autem piis ac iustis supplicationibus plures predecessores nostri Romani pontifices successive sic digni erant applicantes aures, et declarationem venit ea que dubia videbantur ediderunt et nonnulla ac alia concesserunt, sicut expedire videbant fratrum conscientiis ac puritati observantie huius status. Verum quia plerumque ubi culpa non est, ea timere solent conscientie timorate, que in via Dei quemcumque deviationis exhorrescunt, non sunt ad plenum ex eis declarationibus omnium fratrum conscientie quietate, quin circa aliqua ad regulam ipsorum et statum pertinentia dubitationum in ipsis fluctus aliquorum oriri comperit, sicut ad aures nostras plures et frequenter pluribus in publicis et privatis consistoriis est perlatum. Quam ob rem pro parte ipsorum fratrum nobis extitit humiliter supplicatum, quatenus predictis dubiis que occurrunt et que possent oriri in futurum, abolere oportune declarationis remedio de benignitate sedis apostolice curaremus. Nos igitur qui ab etate tenera pia devotione exarsimus ad huiusmodi professores regule et ad ordinem ipsum totum, sicque nunc eo amplius pastoralis regiminis, quod immeriti sustinemus, ad ipsos fovendos diligimus, ac attentius gratiosis favoribus prosequendos, tanto propensius ardentius in tota mente devolvimus fructus uberes, quos eorum exemplaris vita et salutaris doctrina toti universali ecclesie continue producit, tam piis supplicantium intentionibus commoti ad peragendum diligenter quod petitur studia nostra diximus convertenda; ipsaque dubia per plures archiepiscopos et episcopos et in theologia magistros et alios literatos, peritos et discretos, examinari fecimus diligenter.

Cum igitur imprimis ex eo quod in eorum dicte regule principio habetur: regula et vita fratrum minorum hec est, scilicet domini nostri Ihesu Christi sanctum evangelium observare, vivendo in obedientia, sine proprio et in castitate. Item infra, finito vero anno probationis, recipiatur ad obedientiam, promittens vitam istam semper et regulam observare. Item circa finem regule ponitur: ut paupertatem et humilitatem et sanctum Dei evangelium domini nostri Ihesu Christi quod firmiter promisimus observemus; fuit hesitatum an fratres eiusdem ordinis ad omnia tam precepta quam consilia evangelii ex professione sue regule teneantur, quibusdam dicentibus quod ad omnia, aliis autem asserentibus quod ad sola illa tria consilia, videlicet vivere in obedientia, in castitate et sine proprio, et ad ea que sub verbis obligatoriis ponuntur in regula obligantur.

Nos circa huiusmodi articulum preter istorum minorum religiosis intendentes ipsum quo articulum quo ad aliquos declaramus, prefatos fratres hesitationi dimittimus, intendentes quod cum votum determinati actus habeat cadere super certo, voventes regulam non potest dici teneri ex vi huiusmodi voti ad ea consilia evangelica que in regula non ponuntur. Et quidem beati Francisci conditoris regule hec probatur fuisse intentio, et hoc quod quedam evangelica consilia in regula posuit aliis pretermissis. Si enim per illud verbum: regula et vita fratrum minorum hec est etc. intendisset eos ad omnia consilia evangelica obligare, superflue et nugatorie quedam eorum sub expressis verbis in regula expressisset. Cum autem natura termini restrictivi hoc habeat quod sic excludat alienum, quod ipsum concludit, declaramus et dicimus quod fratres non solum ad illa tria vota nude et absolute accepta ex professione sue regule obligantur, sed etiam tenentur ad ea omnia implenda que sunt pertinentia ad hec tria que ipsa regula ponit. Nam si ad hec tria precise tantummodo servare, vivere sub obedientia in castitate et sine proprio, et non etiam ad omnia contenta in regula que hec tria modificant arctarentur, pro nihilo et inane proferretur hoc verbum: promitto semper hanc regulam observare, cum ex eo nulla obligatio nasceretur. Nec tamen putandum est quod beatus Franciscus professores huius regule quantum ad omnia contenta in ea modificantia tria vota seu alia expressa in ipsa voluerit ex equo et equaliter obligatos, quin potius aperte distinxit quod quoad quedam ipsorum transgressio est mortalis et quoad quedam alia non, cum ad quedam ipsorum verbum ponat precepti vel equipollentis eidem, et quoad aliqua verbis aliis sit contentus. Item quia preter ea que expresse ibi per verbum precepti vel admonitionis seu monitionis ponuntur in regula, nonnulla alia verbo imperativo modo negative vel affirmative apposito inveniuntur, hactenus extitit dubitatum an ad ea tenerentur sub precepto. Et quia ut intelleximus non minuitur, sed augetur hoc dubium ex eo quod felicis recordationis Nicolaus papa III predecessor noster noscitur declarasse quod fratres ipsi ex professione sue regule sunt astricti ad evangelica consilia que in ipsa regula per modum precepti vel inhibitionis seu sub verbis equipollentibus exprimuntur, et nihilominus ad eorum omnium observantiam que ibidem in ipsa regula sub verbis obligatoriis inveniuntur, supplicabant iidem fratres ut ad eorum conscientias serenandas declarare que verba habeantur preceptis equipollentia et obligatoria dignaremur. Nos igitur maxime attendentes quod in hiis que ad salutem respiciunt animarum, ad vitandos graves remorsus …

Alumnus d[icitur] … [illegible]

consulit prout superius secundum eam est tenendum. Dicimus quod fratres minores non ad omnia quae sub verbis imperativi modi posita sunt in regula sicut ad praecepta seu praeceptis aequipollentia observantiam teneantur. Expedit tamen pro fratribus ad observantiam puritatem ac rigorem quod ad ea sicut ad aequipollentia praeceptis se noverint obligatos quae hic inferius annotantur. Ut autem haec quae inter posita aequipollentia praeceptis eorum ubi vel saltem de modicitate de qua agitur seu de quibus sub compendio habitum declaramus quod illud quod ponitur in regula de non habendo plures tunicis quam unam cum caputio et aliam sine caputio. Item de non portandis calciamentis et non equitando extra casum necessitatis. Item quod fratres omnes vestimentis vilibus induantur. Item quod ieiunare a festo omnium sanctorum usque ad natale domini et in sextis feriis teneantur. Item quod clerici faciant divinum officium secundum ordinem sanctae romanae ecclesiae. Item quod ministri et custodes pro necessitatibus infirmorum et fratribus induendis sollicitam curam gerant. Item quod si quis fratrum ipsorum in infirmitatem ceciderit alii fratres debeant ei servire. Item quod fratres non praedicent in episcopatu alicuius episcopi cum ab eo illis fuerit contradictum. Item quod nullus audeat penitus populo praedicare nisi a generali ministro vel aliis quibus secundum declarationem praedictam id competit fuerit examinatus et approbatus. Et hoc in ministro. Item quod fratres cognoscentes se non posse regulam spiritualiter observare debeant et possint ad suos ministros recurrere. Item omnia quae ponuntur in regula ad formam habitus tam novitiorum quam etiam professorum nec non et ad receptionis modum et professionis spectantia nisi recipientibus quoad habitum novitiorum sicut dicit regula secundum deum aliter videatur. Haec enim omnia sunt a fratribus tamquam obligatoria observanda. Item ordo communis sensus tenet et tenuit ab antiquo quod ubi aliquid in regula ponitur hoc vocabulum teneantur obligatorium vim praecepti et fratres debent a fratribus sic teneri. Ceterum quod confessores praedicatores agentes ac frequentantes et recipientes ad ordinem ministris et fratribus modum plenius dirigit in illis quod caveant fratres et eorum ministri ne sint solliciti de rebus suis temporalibus ut libere faciant de rebus suis quicquid ipsis a domino inspiratum. Licentiam habeant nihilominus ministri mittendi eos ad aliquos deum timentes si consilium requiratur quorum consilio bona sua pauperibus erogentur. Dubitatur et dubitant multi fratrum an liceat ipsis de bonis ingredientium quicquam recipere si donetur, vel an ad eundem personis condicentibus possint eos inducere sine culpa, scientiam ad dispositionem et distributionem rerum talium debeant ipsi ministri seu fratres dare consilium ubi ad consulendum alii quam ipsi quos ingressuri intrantur possint idonei inveniri. Nos autem considerantes attente intendisse sanctum sive regulae professores quos fundavit in maxima paupertate abdicatione quod alium rerum ipsorum ingredientium praedicta verba spiritualiter et totaliter obligare et elongare ut quantum est ex parte fratrum praeter receptionem ad ordinem scilicet purissima aspectu et ne aliquo modo ordinem intendere habere ad bona eorum quam alia. Sed ad ipsos tantummodo servata magnitudo. Dicimus omnino debere tam ministros quam fratres cavere ab inducendis ad sibi dandum in suasionibus nec non et a dandis consiliis de distributionibus consilio abstinere.

Cum plerumque admonentes dei statim alienus immo debent. Non adsequitur licentis patente etiam salubris in eorum patientia zelatores studiosi secundum praedicta non facere debent sive quod eis inspirabitur ipsum in regulam ingredientibus de bonis ucite? esse non intendit quin liceat eis recipere si detur sicut ceteris necessitatibus in modicum numerum declarationis tam dicte? si quis de bonis suis intus sint rectis pauperibus pro modo elemosine licite

uelit dare. Caveant tamen in acceptatione oblatorum talium ne fratres ne acceptatorum quantitate notabili praesumi possit suspectum sit occasio quare ipsos respectu quo videtur in regula quod illi qui iam professi sunt obedientiam habeant unam tunicam cum caputio et aliam sine caputio qui habere voluerint. Et quod fratres omnes vestimentis vilibus induantur. Illos quos praedicta illa declaratione aequipollentia praeceptis volentes hoc determinare plenius dicimus quod in intelligi tunicarum quam pluribus in non habendis in re tantum quae habentur possunt certitudinem secundum quod huius pluribus memoratum praecessor ut plenius declarant. Ut habere autem necessitate tamquam de minorum tunicarum illa intelligi debet dicit modicitas secundum morem ordinis ne paruitate vel contentionem debeant quod cum secundum regulam patrum et patrum necessitas merito reputentur. Secundum quod hoc regulae omnis post declarationis modo in talibus assignari huius modo decet ministris et custodibus seu guardianis ducere contendi locorum super hoc eorum conscientias onerantes. Et tamen quod fuerit in necessitatibus utilitate quorum est ministrorum custodum et guardianorum iudicio eorum modo debeant praeter necessitatem possit sic calceandi patrem debent non dubius temporibus annotatis in illa scilicet a festo omnium sanctorum usque ad natalem domini et quadragesime in quibus ieiunare tenentur secundum eandem regulam aliis autem temporibus non tenentur nisi sextis feriis ieiunare et si noluerint aliquam de qua ordinis ordinis fratres non teneantur nisi ut dictum est. Ad alia ieiunia quam sunt constituta declaramus debere intelligi eos non teneri ad ieiunium aliis temporibus praeterquam in ieiuniis ab ecclesia institutis. Cum enim visibile quod vel institutor regulae vel etiam confirmatorum absolverit eos intendere a fraudatione illis ieiuniis ad quae ceteri fideles ecclesiae obligantur et christianam. Porro cum dicatur sanctus volens fratres suos super omnia pecuniam et denarios seu pecuniae totaliter alienos praecepit firmiter fratribus universis ut nullo modo denarios vel pecuniam recipiant per se vel interpositam personam. Ubi vero quod ad eadem declaravit idem praecessor noster casus et modos posuerit quibus fratres nostri fratribus non possint dici nec debere per se vel per alium pecuniae receptores contra regulam vel sui ordinis puritatem. Dicimus autem cavere fratres in opere quod per alius causis et sub praetextibus alius quod ponitur in praedicti praecessoris declaratione ad dantes pecunias sive deputatos nuncios quod de non recurrant ne sic ipsis attemptat fieri transgressores praecepti et regulae merito possint dici et sic ibi aliquid generaliter aliquando prohibentur quod per ipsum non concedit intelligitur denegatum quod est quaesitio omnis pecuniae ac obligationis pecuniarium receptio mutui vel alibi ad pecuniam eorum ad offerentium seu datum vel commendatum pecunias reponentes nec non et quicquid recursus alius ad pecunias seu habentes ipsas qui praedictorum praeceptum non concedit sed inquam omnia sunt eis simpliciter interdicta. Cum etiam recursus ad amicos spirituales et personae eum in duobus casibus secundum quod concedatur videlicet pro necessitatibus infirmorum et fratribus induendis idem praetextu rationabili consideratione necessitate ut etiam ad aliis necessitatibus fratrum pro tempore occurrentibus certis elemosinis seu etiam largientes? sepe dictis praecessor dicit extendendo. Attendant fratres praedicti quod pro nullis causis aliis quam praedictis vel similibus inveniatur vel alibi recurrere liceat eis ad amicos huius sive sint dantes pecunias sive deputati per ipsos sive nuncii sive depositarii seu quocumque alio nomine nominentur appellentur si concessi per declarationem modi et pecuniam integre fuerit et ceterorum confessorum summe affectarunt sive professores regulae etiam abstinentes totaliter ab eorum et desiderio terrenorum et spiritualiter a pecunia et eius usu totaliter inter praedicta sicut plerumque alias inter praedicta habet deterioris pecuniam in regula saepius rejectam cum debere fratres intelligant necesse est quod cum extra causas et modos

BLB BADISCHE LANDESBIBLIOTHEK
Baden-Württemberg

hereditates pecunias depositas per ipsorum necessitatibus recipiunt et pro
curabit attendentes quia hii fiunt principales vel
medii in omnibus sic sequuntur quod autem secundum conditionem in causis
pretiis sicut necesse habent ponendo nil habere cum ipsi per se quod ergo
ut pecunia expendunt computum quod exigere de expensis quod
modo quaerere accepto sive deponere aut deponi facere capsulas
pecunie vel eius clavem deferre. hec actus et consiles sibi sunt
gravi illicitos esse sciant. per ea non facere ad solos dominos
pertinet qui dederunt et eos quibus ipsi deputaverunt. et eos quos
ab ipsis preficientur cum in sanctis paupertatis promisse in regula
medium exprimentes. cum ut in eadem fratres nichil sibi appropient
nec domum nec locum nec aliquam rem. sed tamquam peregrini et
advene in hoc seculo in paupertate et humilitate domino famulan-
tes vadant pro elemosina confidenter. sitque pro declarantes pro
non nullos precipue nostros dominos predecessores hanc expositionem
intellexit declarant tam insuper quod etiam in eodem per quod tenentur
omnino considerandum oblationem et donationem fratribus quas fieri
usum facti ordinum vel ipsis fratribus licet hec perpetue donationem
inscientiam accipiunt recipiunt diminuto ipsis fratribus meis et
tamen modo usu facti simplicius. abundant devotione fuit eadem
que in ordine fieri dicebantur et videbantur pro eo voto et puri-
tati ordinis repugnantes. sed ut ea plerumque experiris quanta cum
ordo minorum ipsis sibi esse videtur nullum non solum sufficiet
sed pauli. Item quod redditus annuos recipiunt interdum
notabili quantitate quod quondam habentes interdum. Item quod cum ipsorum
negotia etiam pro rebus temporalibus in causis assistunt assis-
tunt advocatis et procuratoribus et ad instigandum coram se
ibidem personaliter recipiunt. Item cum executores ultima-
rum suscipiunt voluntatum et gerunt se quamdomqumque intromittunt
quique de usuris vel male ablatorum dispositionibus seu restitutio-
nibus faciendis. Item quod alicubi non solum excessivos ortos
sed etiam vineas magnas habent de quibus tam de oleribus
quam de vino multum colligitur ad vendendum. Item quod tempore
messium vindemiarum sic copiose vinum et granum men-
dicando vel emendo colligitur ac in cellariis et
granariis reconditur quod per annum residuum absque eorum men-
dicatione possint transigere vitam suam. Item quod ecclesias vel alia e-
dificia faciunt vel permittunt fieri in magnitudine et curiositate
figure ac forme et sumptuositate notabili excessiva sic
quod non videntur habitacula pauperum sed magnatum. Paramenta quoque
ecclesiastica in plerisque locis tam multa habent et tam nobiliter pre-
tiosa quod excedunt in hiis magnas ecclesias cathedrales. Equos
insuper et arma eis in funeralibus oblata recipiunt indistincte
Dicti communitatis fratres spiritualiter rectores ipsius ordinis asserebant quod pre-
dicta seu plura ab ipsis in ordine non fiebant et si qui reperi-
rentur in aliquibus rigide puniuntur nec non et statuta ne fiant sunt
facta plures ab antiquo etiam in ordine multum stricta.

Cupientes igitur nos ipsorum fratrum puritati conscientiarum et cuncta
dubia quantum possibile nobis est de ipsorum pectoribus. Cum
etiam advenientem vitam preponit ut eo securius agatur mo-
tem mentis discretionem et hominum representet. nec habent fratres
quamvis exemptione tantam a temporibus abstinentiam ab omnibus eo quod
de exemptione est vel possit mentem conscientiam abstrinere
insurrectionibus transit non solum usus rerum sed et dominium
suo tempore in habitum. fratres autem predicti nichil sibi in speciali acquirunt
vel eorum ordinum possunt etiam in communi de clamato dominus quod sic
dominium hoc etiam extrinsecum sua indifferenter ad pecu-
niam et etiam ad alia mobilia et etiam immobilia se
extendit, ut constat tanta sua puritate non nulla debe-
rent ea pretextu eis valorem hereditatum talium vel
tantum earum pretium quod possint licet infinitas sub
modo et forma legati dimitti sibi facere vel sic dimissa
recipere quam potius ista sic sunt ab ipsis penitus prohibenda.

alia annuum redditus nisi in mobilia consistentes annue ac
huiusmodi redditus obviare paupertati et mendicitati repugnan-
tia dubitandum est quod ceteris fratribus redditus quoscumque sicut et
possessiones vel eorum usum cum eis non reputatur consensio recipe-
re hec considerata conditione ipsorum non licet amplius cum non solum
quam illicitum est diffiniens. sed etiam omnes quod sentiunt hoc in sua
mentis predictis ipsis fratribus concedendo. Item cum talibus assistentibus in causis
et instigationibus cum de rebus agitur in ipsorum commodo con-
tendunt detractionem ceterorum qui foris patent de quibus huius-
hominibus iudicare in ipsis rebus fratres assistentes aliquando
quaerent tamquam suum. nullo modo debent huiusmodi voti et regule pro-
fessores se talibus curiis et litigiosis actibus immiscere ut ad
testimonium habeant ab hiis qui foris sunt et puritatis sanctita-
tem non sinant a ceteris per hoc scandalum provenire. Item cum
etiam cum tam ordinis fratres non solum a receptione et rerum
detentione sine ipsius pecunie, verum etiam a contactione
quamlibet ipsius talem sint penitus alieni et ad professores
sessores in executionem huius regule plene dimittere. Cumque tam
ordinis professores pro nullatenus temporalium in iudicio possint
experiri. predictis fratribus non licet nec competit quin potius con-
sideratione suam puritatis status debent sibi satis in executione
quod huius exequtionibus et dispensationibus se exponant
cum sepius absque litigio et contentione vel administratione
pecunie nequeunt expediri. Item contemptum in huiusmodi
diversis conciliorum ipsorum statutum non obsistit cum ex hiis ipsis
et bona temporalia nulla in eodem acto in iudicio sine
dispensatione tribuantur licet non solum sit licitum sed mul-
tum conveniens tamen quod fratres qui in laboribus spiritualibus
ordinis et studiis se debite occupantur ortos et areas
habeant competentes ad recollectionem suum et interdum ad seip-
sos post labores huiusmodi corporaliter recreandos, nec non
et ad habitum necessaria ortalicia, per se ipsis hoc tamen aliquos
ortos ut colantur ac olera et talia ortalicia pro dicta
habent nec non et vineas repugnat sine regule et ordinis
puritati quod etiam predecessores declararunt. ac etiam ordinis
vel quod similiter consilio premittere ut pro ea agunt vel
vineam ad colendum et similia fratribus legarentur per eum
modum fratres a receptione talium abstinerent cum
et premissa hec ut per eum fructum sine habeant
ad valorem et formam pro numero appropinquet. Item
sius cum predictis seculis tam exemplis inter quod nobis regula
ostendit se velle quod sui fratres et filii divine providentie committentes
suos in dominum iacent cogitatus qui volucres celi pas-
cit que non congregant in horrea nec seminant in messem. non
non est verisimile ipsum voluisse eos habere granaria vel cella-
ria ut mendicationibus ubi cottidianis mediantibus
debeant sperare posse transigere vitam suam. et idcirco
non ex timore sed lubrica se debent congregantes et con-
servationes huius facientes sed tamen tunc cum esset multum
credibile et experiis quod non possent vite necessaria aliter
invenire, hoc autem ministrorum et custodum suis et separatim
in suis administrationibus et custodiis cum gardiano
et duorum de commune de loci discretorum sacerdotum et antiqui-
orum in ordine fratrum consilio et assensu relinquimus in iudicio
relinquentes super hoc ipsorum conscientias. Dicit etiam quod cum
inter ceteros fratres suos in paupertate summa ac humilitate fun-
dare voluit quo ad fratrum paratur et effectum sicut regula
tota clamat convenit ipsis quod nullo modo de ceteris fieri
faciant nec fieri sustineant ecclesias vel alia quecumque
edificia que considerato fratrum ibi habitantium numero excessiva
in multitudine vel in magnitudine debeant reputari.
Unde volumus quod ubique in suo ordine dein-
ceps temporibus et humilibus edificiis sint contenti huius

ſunt paupertati, pro illis que patent eccleſiis conuentualibus foris eis
inter. Quamuis etiam paramenta et vaſa eccleſiaſtica ad diuino
rem diuinum nomen ordinentur: per que omnia ipſe ſeruatur
ti qui abſconditorum eſt cognitor, ad animum ſibi miniſtrantium
reſpicit principaliter, non ad manum, nec per illa ſibi uult ſer
uire que ſuorum ſeruorum conditioni et ſtatui diſſonarent, propter quod ſu
fficere debent eis paramenta et vaſa eccleſiaſtica decentia et numero
et magnitudine ſufficientia competenti. Superfluitas autem
nimia, pretioſitas uel quelibet curioſitas in hiis ſicut in aliis
quibuſcumque non poteſt ipſorum profeſſioni et ſtatui conuenire.
Cum enim hec ſapiant theſaurizationem ſeu copiam, pauper
tati tante quo ad obſeruantiam [illegible] derogant manifeſte,
quare ipſa premiſſa fieri a fratribus nolumus et mandamus.
Circa equorum uero et armorum oblationes declaramus in
omnibus et per omnia obſeruandum id quod per declarationem predictam de pecuniis re
cipiendis noſcitur elemoſinis diffinitum. Ex premiſſis autem ſuſcitatur non paruum ſcrupuloſa queſtio inter fratres ui
delicet utrum ex ſue profeſſione regule obligentur ad arctum
et tenuem ſiue pauperem uſum rerum, quibuſdam eorum credentibus
et dicentibus quod ſicut quo ad dominium rerum habent
abdicationem arctiſſimam, ita quo ad uſum arcti
tudo maxima eis eſt indicta. Aliis in contrarium aſſeren
tibus quod ex profeſſione ſua ad nullum uſum pauperem qui non
exprimatur in regula obligantur, licet teneantur ad uſum
moderatum temperantie ſicut et magis ex decenti quam ceteri chriſtia
ni. Volentes igitur conſcientiarum fratrum ipſorum prouidere quieti
et hiis altercationibus finem imponere declarando dicimus quod fratres mino
res ex profeſſione ſue regule ſpecialiter obligantur ad arctos uſus
ſeu pauperes qui in ipſorum regula continentur, et eo obligationis mo
do quo continet ſeu ponit regula dictos uſus. Dicere autem
ſicut aliqui aſſerere perhibentur, quod hereticum ſit tenere uſum pau
perem includi uel non includi ſub uoto euangelice paupertatis preſumptuoſum
et temerarium iudicamus. Demum quia [illegible]
et ubi [illegible] miniſtri generalis electio. [illegible]
prouincialium electione uel inſtitutione penitus [illegible]
[illegible] ſuper hoc dubitatio inter fratres, nos uolentes paci ipſorum et
quieti prouidere, motu noſtro proprio declaramus, ſtatu
imus et ordinamus hac conſtitutione in perpetuum ualitura,
ut cum aliquam prouinciam deſtitui miniſtro fuerit, prouidendi ipſo
miniſtro electio penes capitulum prouinciale reſideat, quam
idem capitulum die ſequenti qua fuit congregatum facere tene
atur. Ipſius autem electionis confirmatio ad miniſtrum
pertineat generalem. Et ſi quidem in electione huiuſmodi per for
mam ſcrutinii procedatur, non ſolum in [illegible] diuiſis electio
nes plures in diſcordia celebrari contingat, illa que a
maiori parte capituli [illegible] collatione autem con
ſiderata [illegible] fuerit celebrata, excepta ſeu [illegible] quam
cumque partes aliud non obſtante [illegible] generale miniſtri
[illegible] ordine prius tamen [illegible] pro
ut ad ipſum ſpectat, diligenter examinate premiſſa con
firmetur uel etiam infirmetur, prout eis fuerit iuſtum ui
ſum expedire. Et ſi fuerit infirmata, ad prouinciale capitulum
electio huius reuertatur. Ceterum ſi capitulum memora
tum die predicto miniſtrum eligere pretermiſerit, tunc miniſtri
prouincialis prouiſio ad generalem miniſtrum licite deuoluatur.
Cum ſimiliter per dictum capitulum generale hec [illegible] manifeſtatur
rationabili cauſa tentetur aliquem miniſtrum prouincialem ultra marinum
hibernie et grecie ſeu romanie in quibus actenus aliter
conſueuit [illegible] expedit miniſtrum prouincialem per miniſtrum genera
lem cum proborum ordinis conſilio [illegible]
electionem [illegible] in partibus ultramarinis [illegible]
[illegible]

[illegible] moreretur uel abſolueretur et manet illa interea
[illegible] quod dolo [illegible] et ſtatuto ſuper eodem con
ſcientias onerando. Et ſuper hiis [illegible] miniſtri, cuſtodum, priorum
conſilio duxit ordinandum. Cuſtodes autem non de
miniſtrorum prouincialium fieri uolumus, quod ſuper hactenus
in ipſo ordine extitit obſeruatum. Ceterum ſi contingeret
eoſdem miniſtro generali [illegible] prouincialium ordinis fieri ſuper
hec quod [illegible]
prouinciam ſine generali miniſtro. Quod ſi quo tempore
prouincialis miniſtro fieri attemptari contigerit illo
ipſo facto ſit irritum et inane. Nulli ergo omnino hominum liceat
hanc paginam noſtre declarationis, decreti, commiſſionis, reſpon
ſionis, prohibitionis, ordinationis, mandati, conſtitution
is, declarationis et uoluntatis infringere uel ei auſu temerario
contraire. Si quis autem hoc attemptare preſump
ſerit, indignationem omnipotentis dei et beatorum petri et
pauli apoſtolorum eius ſe nouerit incurſurum.